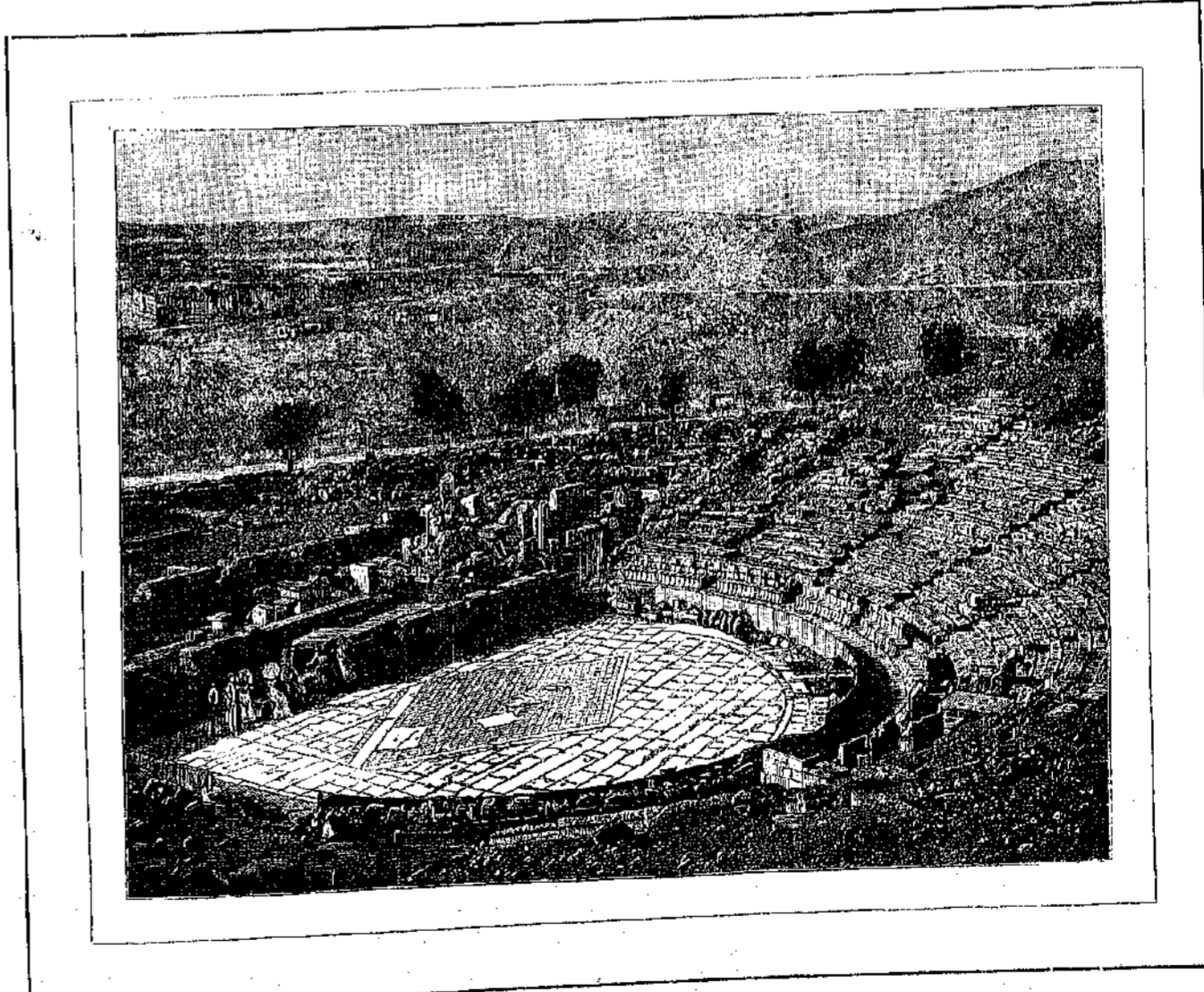

ΕΣΠΕΡΟΣ

Ετος Στ'. Βασίλειον τῆ 1/18 καὶ 15/27 ἐκάστου μηνός. Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 1/13 Ἰανουαρίου 1887. Τὴν ἐτήσια προσληφθέντη εἰς χρυσόν. Φότυ. 46. Μάρκ. 32. Ρεββλ. 16. ΔΡ. 137.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
 Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου ἐν Ἀθήναις. — Πόλις. Α. Ὁ φραγμὸς τοῦ βίου. — Τὸ πανάκι. — Αἱ ἐν Κόπρῳ Χριστιανικαὶ Ἀρχιερατεῖαι. — Τὰ Χρ. Παπαδοπούλου. — Ἡ νῆσος Κάλκη. — Τὸ Μ. Μαλλιάρη. — Ἀπὸ Νικαίας εἰς Γενούην. — Ὁ αἰωνότατος ἄλλοθι. — Ἰστορικὸν διήγημα διὰ Ἰ. Π. (Γέλος). — Ὁ Ἀλάργος ἐν Ἀθήναις. — Τὸ ἀκρωτήριον Τραυμάγει. — Ἐκ τῶν τοῦ De Amieis. Ἀπὸ τῶν νέων. (Γέλος). — Ὁ Ἀγγλος νόμος ἐν Τεξῶ τῆς Ἀμερικῆς. — Τὸ ἄστρο τοῦ Ἰουνίου. Διήγημα. (Συνέχεια). — Ἡ γῶν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι καὶ ὁ καθαρισμὸς αὐτῆς. — Βιβλιογραφικά. — Δάφνη. — Διήγημα καὶ λόσοις. — Γραμματικόν. — ΕΙΚΟΝΙΣΣΕ.
 Τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου ἐν Ἀθήναις. — Μόντε-Κάρλο. — Τὸ ἀκρωτήριον Τραυμάγει. — Τὸ Μονασί. — Ὁ Ἀλάργος ἐν Ἀθήναις. — Ἐκ τῶν τοῦ διηγήσεως. — Τὸ ἄστρο τοῦ Ἰουνίου. — Ὁ Ἀγγλος νόμος ἐν Τεξῶ τῆς Ἀμερικῆς. — Παράρτημα Ἰστορικόν. Ἀλέξανδρος Ἰψηλάκης.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

λε το Μονακό τήν σημερινήν αὐτοῦ λαμπρότητα.
 Τὸ γράφικωτερον σημεῖον τῆς ἑλγης ὁδοῦ εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ Μοντε Carlo (ἔρα τὴν πρώτην εἰκόνα), θέσις μοναδική ἐν τῇ ὕψι, πλήρης γοητρῶ φαισηῶ. Ἡ φρεσία εἶναι ὄντως μεγαλοπρεπής, καὶ ἡ ἀραιά θάλασσα, ἡρεμος καὶ μειδιῶσα, προσθέτει εἰς τὴν ἑλγην καλλονήν. Διαμονὴ ἐν τινι τῶν κομψῶν μεγάρων τῶν εὐρισκομένων ἐπὶ τῶν πέτρῃ λόφων εἶναι διαμονὴ καὶ εὐχάριστος καὶ εἰς ἄκρον τερπνή, μάλιστα διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ θορρᾶ ἔρχομένους.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ἱστορικὸν διήγημα
 ὑπὸ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ.
 (Τέλος.)

ΑΜΑ ὁ Ἀλέξιος ἔμαθε παρὰ τοῦ ἀποσταλμένου αὐτοῦ Ῥώσῃ τὴν ἀγέρωχον ἀπάντησιν τῶν ξένων ἀρχηγῶν, ἐνόησεν ὅτι οὐδεμία ἄλλη τῇ ἀπέμεινε διέδοδος ἢ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν θρόνον του διὰ τῶν ὅπλων. Καταληρηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐμφύτου αὐτοῦ θειλίας ἐφαίνετο κατ' ἀρχὰς πρόθυμος νὰ παραδεχθῇ τοὺς ταπεινωτικὸς ἄρους· ἀλλ' οἱ ὀπαδοὶ του καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀγγιχθὲς αὐτοῦ, ὁ μέγας ναύαρχος Μιχαὴλ Στροφνός, οἴσταντες καλῶς ἐγένωσκον ὅτι μετὰ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀλεξίου κατέπτεται καὶ ἡ ἐμπρὸς αὐτῶν, ἐπρωτίμωσαν νὰ δοκιμασῶσι τὴν τύχην τῶν ὅπλων καὶ ἠνάγκασαν τὸν ἀμειψοταλαντευόμενον ἡγεμόνα νὰ συναχθῇ πρὸς τὴν γνώμην αὐτῶν.

— Ὁ τομῆσας ν' ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἶπεν ὁ Στροφνός, πρέπει νὰ ἔχη τὸ θάρρος καὶ νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ἡ πεποιθήσις ὅτι εἶχε πρὸς ὑπερασπίσιν αὐτοῦ στρατιωτικὴν δύναμιν ἱκανὴν καὶ δορυῶματα θεωρούμενα ἀπρόβητα παρεκίνησαν τὸν αὐτοκράτορα νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῶν συμβούλων του. Ὁ ἀπερίσκεπτος ἄετις ἡγεμὼν δὲν ἔδειξε, ὅτι λαχρὶς βασιζομένη ἐπὶ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας εὐκόλως ἐκφεύγει καὶ τῆς στερεωτέρας χειρὸς· δὲν ἤθελεν ὅτι δὲν ἤδυνάτο νὰ βασίλευται ἐπὶ ἀνδρῶν, οὐς μόνον ἡ ἀπληστία καὶ τὸ συμφέρον εἶχον καταστήσει ὀπαδοὺς του καὶ συμβούλους.

Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐν Βλαχέρναις ἀνακτόρων ἐδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, καὶ πρὶν ἔτι ἐπέλθῃ ἡ νύξ, ἡ τῆς ἐπιθεσίσεως τῶν Σαυροφάρων προηγήθησαν, χιλιάδες ὀπλιτῶν, ἀνηκόντων εἰς ἑκατὰ τῆς γῆς, κατέλαβον τὴν ἐκτεταμένην παραλίαν. Τὴν ἀρχιστρατηγίαν ἀνέλαβον αὐτὸς ὁ μέγας ναύαρχος, ὅστις ἀνέπτυεν εἰς τὴν παράταξιν τῶν διαφόρων σωματῶν ἑλγην αὐτοῦ τὴν στρατηγικὴν ἱκανότητά. Ὁ Στροφνός ἦτο ἀνὴρ ἀνδρείος, ὃν διέφθειρε μόνον ἡ σουανατροφὴ ἀνικάνου ἡγεμόνος. Ἀπάνταν τοῦ ἀπειλητικοῦ κινδύνου ἡ πολεμικὴ αὐτοῦ φρεσία ἀνέλαβε τὴν ὑπεροχήν. Μετὰ ἀξιοθυμίας τοῦ ζήλου διέταξε ὁ Στροφνός τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν, οὐς διὰ λόγων καὶ διὰ ὑποσχέσεων ἐνεθάρρυνεν. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶδεν ἐκ τοῦ παραθροῦ τῶν ἀνακτόρων διαβαίνοντας τοὺς πυκνοὺς

τῶν ὀπλιτῶν στίχους καὶ ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἀπληλαγμένον παντὸς κινδύνου, ὁ δυστυχῆς, ὅστις ὑπελάμβανεν ἑαυτὸν ἀσφαλῆ ἔπιθεν λοχῶν καὶ δοράτων, καὶ δὲν ἔνοιε ὅτι μόνον ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ τοῦ ἠδύνάτο στερεῶς νὰ βασισθῇ ἡ λαχρὶς του! —

Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε καὶ ὁ στόλος τῶν Σαυροφάρων προσωρισθῆ ἐπὶ τὴν παραλίαν τῆς πρωτευούσης. Ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν πολεμικῶν σαλπγγῶν καὶ ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐπισημῶν ἀπεβιβάσθησαν οἱ ξένοι ὀπλιταὶ καὶ διὰ τῶν ἀβαθῶν ὕδατων διηρῦνόντο μὲν προτεταμένα τὰ ἔξω πρὸς τὴν ἑβρᾶν. Ἐκεῖ δὲ παρετάχθη ὀλιόκληρος ὁ στρατὸς ἐν μάχῃ. Καὶ ἤρξατο εὐθὺς ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν θωρακιστῶν μισοφάρων, ἧτις ὑπῆρθε τσοῦτον ἰσχυρᾶ, ὥστε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μόνον στιγμῶν αἱ τάξεις τῶν στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκράτορος διεσπάρθησαν καὶ αὐχχισαὶ καὶ ἀπώγνισμα κατέλαβον αὐτάς. Ἐκ τῶν ὀψιμμάτων τοῦ Γαλατᾶ πυκνὸν πλήθος ἀνδρῶν παρηκολούθει τὰς περιπετείας τῆς θραχέας ταύτης πάλης. Οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶδον τὴν ἀποθίβασιν τῶν Σαυροφάρων, εἶδον τὴν ἐφοδὸν καὶ τὴν αἰσχρὰν τῶν μισοτῶν φυγὴν καὶ ἐνόησαν εὐθὺς ὅτι ἡ βασιλεῖα τοῦ Ἀλεξίου κατέρραεν. Ἐδὲ τὸ μῆκος ἐκυρίευσαν οἱ Βενετοὶ τὸν δορυρὸν πύργον, ἐφ' οὗ μετ' οὐ πολὺ, ὑπὸ δοράτων χειρὸς στηθεῖσας, ἐκυράττειεν ὑπερηφάνως ἡ σημαία τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Παρατεταμένως ἀλαλαγμοὺς ἐχαίρειτο τὴν σημαίαν ταύτην, καὶ ὁ Δάνδολος, παρακολούθουμένος ὑπὸ τοῦ μαρκησίου τῆς Μομφεράτης καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ βασιλοπαυδοῦ ἀνήλθον ἐφίπποι πρὸς τὸν πύργον. Προηγήτο δὲ αὐτῶν κήρυξ, ὅστις ἔλεγεν.

— Κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως! Ἰδοὺ ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου! Ἰδοὺ ὁ αὐτοκράτωρ σας! Θὰ ὑπακούσητε ἀκόμη εἰς τὸν τύραννον; Εὐσπλαγχνισθῆτε αὐτούς!

Οἱ πολῖται εἶδον τὸν νεαρὸν βασιλόπαιδα· εἶδον τοὺς ξένους ἱππῆτας περιστοιχίζοντας αὐτὸν, καὶ συνεκινήθησαν. Ὁ λαὸς εἶχεν ἐκδώσει τὴν ἐπισημῶν του! Ὁ θρόνος τοῦ φεουδοῦ Κορνηνοῦ εἶχε καταπέσει! Τὸ ἔθικον εἶχεν ἐπανορθωθῆ καὶ λαμπρὰν τὸ δίκαιον εἶχε νικήσει νικητὴν!

Κεφάλαιον Β'.
 ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΥΙΟΣ.
 Ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἐπρασίνουν τὰ δένδρα ἐν τῇ ἐν Πέρᾳ αὐτοκρατορικῇ ἐπαύλει, ἦν κατῴκει ὁ τυφλὸς Ἰσαὰκ· εὐθὺμα ἔψαλλον τὰ κτηνὰ τὸ πρωῒνον τῶν ζῴων· ἡρεμοὶ καὶ ἡσυχῶ ἦσαν αἱ οὐιάδες, δι' ὧν μὲν ἰσχυροῦνται αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ αἱ πρῶν ἡδρα ἐκίνει. Ἡ ἐν τῇ παρακειμένῃ οὐνοκίᾳ ἐπικρατοῦσα ταραχὴ δὲν ἔφθανε μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἐξοχῆς· ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων δὲν διετάρτατε τὴν εἰρηκτικὴν ταύτην γωνίαν.

Καὶ ὁ Παλαιολόγος ἱππέσας ἔσπευσεν εἰς τὴν πόλιν, ὁ δὲ τυφλὸς αὐτοκράτωρ ἔμεινε πάλυ μόνος ἐν τῇ ἡσυχίᾳ οὐιάδων. Οἱ λογισμοὶ τοῦ Ἰσαὰκ ἐπλανῶντο εἰς γρόνους παρελθόντας καὶ προσηλόντο ἐπὶ τοῦ ἀπόντος υἱοῦ.
 — Πολλοὶ παρήλθον ἡδὴ ἡμέραι, ἐπιθόρριζεν ὡς ὀμιλῶν πρὸς ἑαυτὸν, ἀφ' οἷου ὁ προσφιλεῖς μου Ἀλέξιος μὲ ἀπεχαιρέτισεν ἐν τῇ οὐιάδων ταύτῃ μεταβαίνων εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς θρᾶκης. Καὶ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνο πρὸ πολλῶν διελύθη, πληρὸν ὁ Ἀλέξιος μου δὲν ἐπανήλθεν. Ἐἶπον ὅτι ἔφυγεν, ὅτι ἀπέπλευσε. Ποῦ; Ἄγνοσθ. Ἀχ! ἡ ἀμφιβολία αὕτη μὲ καταθαλάσσει· μὲ παραπικραίνει τὰς ἡμέρας· μὲ καταδιώκει τὴν νύκτα. Καθ' ἕβρον θλέπω τὸ ἀγαπητὸν τέκνον· τὸ ἐλέπω ἐπανακάμπτον νέον καὶ ζωηρὸν· διότι καθ' ἕβρον τοῦλάχιστον θλέπω, ὁ δυστυχῆς, καὶ ἀπολαμβάνω στιγμῶν τιμῶν αὐχχίας.

Ὁδὲ εἰς ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ἀομμάτου κατοίκου τῆς ἐπαύσεως. Οἱ ἱππῆται τοῦ Σαυροῦ εἶχον ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν ἐφοδὸν τῶν, οἱ δὲ ὑπερασπιστῆ τῆς πόλεως ἐφρόντιζον μόνον περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας, καὶ οὕτω πάντες εἶχον λησμονήσει τὸν ἐγκαταλειμμένον ἡγεμόνα, ὅστις ἀποορηθεὶς τοῦ κόσμου εἶς οὐδένα πλέον ἦτο ἐπιφόρος.
 Ἐνὸς μόνον ἀνδρὸς ὁ λογισμὸς προσηλοῦτο καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅπου ἔμεινε μόνος ὁ γηραιὸς ἀνατ. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο ὁ νέος Ἀλέξιος, ὅστις ἐφρίσκατο μετὰ τῶν δύο ἐπισήμων συμμάχων του ἐν τῇ κορυφῇ τῆς πόργου τοῦ Γαλατᾶ. Ὁ Ἀλέξιος μὲν ἀποβιβάσθεις ἠθέλησεν νὰ τρέξῃ

εἰς ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς του· ὁ φιλόστοργος υἱὸς ἤθελε νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν δυστυχῆ πατέρα καὶ νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ διὰ ζωῆς φωνῆς τὴν αἰαία ἐπάνοδόν του. Ἀλλ' ὁ μαρκησίου τῆς Μομφεράτης εἶχε κατενοήσει τὴν ὀρμὴν τοῦ νεανιοῦ, φοβούμενος μὴ ἡ σπουδὴ τοῦ βασιλοπαυδοῦ ματαιώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφοδῶ.

— Πρίγκηψ, τῷ εἶπε μετὰ τὴν πρώτην ἀπικρουσιν τῶν αὐτοκρατορικῶν μισοφάρων· ἡ παρουσία σου ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐξασφαλίζει ἡμῖν τὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ σὲ ἴδῃ ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τοῦ θρόνου σου· πρέπει νὰ σὲ ἴδῃ ἐμφανιζόμενον ὡς τιμηρὸν καὶ ἐκδικητῆν.

Ὁ Ἀλέξιος ὑπατάγη εἰς τὴν συμβουλήν τοῦ γενναίου αὐτοῦ συμμάχου καὶ παρηκολούθησε τοὺς ὀρμητικὰς Σαυροφάρους εἰς τὸν πύργον τοῦ Γαλατᾶ. Καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἔλθειν τοῦ πύργου εἶπε πρὸς τὸν γηραιὸν δόγγη τῆς Βενετίας.
 — Ἄρες με νὰ σπεύσω πρὸς τὸν δυστυχῆ πατέρα μου. Πρὸ τσοῦτου χρόνου δὲν τὸν εἶδον καὶ δὲν ἠσπάζσθην τὴν προσφιλεῖ κεφαλὴν του!

Ἄλλὰ καὶ ὁ Δάνδολος ἀπήντησεν.
 — Ἡ νίκη ἡμῶν δὲν εἶναι εἰσέτι πλήρης· μέχρι τοῦ ἐντελοῦς ὀρμητικῶν ἡ θέσις σου εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ὀλίγοι στιγμῶν χωρίζουσι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητοῦ τέρατος. Ἐχε ὑπομονήν· Καὶ πάλιν ὁ βασιλοπαυδὸς ὑπέκουσε καὶ ἔμεινε ἐν τῇ πόργῳ, ἀνοσημῶς περιμένων τὴν συμμήν, καθ' ἣν ὁ ἠδύνάτο νὰ βηφθῇ εἰς τὰς ἐκλάσας τοῦ πατρὸς του.

Ὑπὸ τὴν ἡσυχίαν οὐιάδων, ἐνθα ὁ Ἰσαὰκ διήρχετο συνήθως τὰς ἐορσας θερνάς ἡμέρας, ἐκάνθη μόνος ὁ ἀόμματος ἡγεμὼν. Εἰς τὴν ἔσπαιον ἀπὸ πρῶτας ἦδη ἀνηγγέλλθη ἡ ἀφίτις τῶν Σαυροφάρων καὶ ἡ ἐφοδὸς αὐτῶν κατὰ τῆς πόλεως παρὰ ὑπερήκετο κατελθόντος εἰς τὴν πόλιν πρὸ ἀγορᾶν τροφῶν. Κάτωχρος καὶ ἀομαθῶν ἐπισημῶν ὁ ὑπερήκετος καὶ ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς εἶχε κατελάσει τὴν παραλίαν ἑλγην, ὅπως ἀποκρούσῃ τὴν ἀποθίβασιν τῶν ξένων.

Ἀλλ' ὁ ὑπερήκετος καταληφθεὶς ὑπὸ τρέμου δὲν ἐξήτασε περαιτέρω καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐσπαιον δρομῶς τὸ μὲν ὅπως σωθῇ, τὸ δὲ ὅπως αἰστέος θεράπων παραμείνῃ παρὰ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ.
 Ὁ Ἰσαὰκ, ταραχθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπροσδοκίμου ταύτης ἀγγελίας, εἶπε πρὸς τὸν πατῆρα αὐτοῦ ὀπαδὸν, τὸν Ἐσπαιον Παλαιολόγον.
 — Ἡκουσε, Γεώργιε, τί συμβαίνει;
 Ὁ Παλαιολόγος διείδεν ἐν τοῖς λόγοις καὶ τῷ τῶν κυρίου του πόθον καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν ἀπαντήσῃ.

— Μεταβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν πόλιν καὶ πρὸ τῆς ἐσπέρας θὰ μάρθῃς τὰ πάντα. Ὅτι τὸ ἐν τῇ πόλει συμβαίνοντα εἶναι σοβαρὰ, τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ θορύβου, ὅστις ἀπὸ πρῶτας ἐκείθεν ἀκούεται.
 Καὶ ὁ Παλαιολόγος ἱππέσας ἔσπευσεν εἰς τὴν πόλιν, ὁ δὲ τυφλὸς αὐτοκράτωρ ἔμεινε πάλυ μόνος ἐν τῇ ἡσυχίᾳ οὐιάδων. Οἱ λογισμοὶ τοῦ Ἰσαὰκ ἐπλανῶντο εἰς γρόνους παρελθόντας καὶ προσηλόντο ἐπὶ τοῦ ἀπόντος υἱοῦ.

— Πολλοὶ παρήλθον ἡδὴ ἡμέραι, ἐπιθόρριζεν ὡς ὀμιλῶν πρὸς ἑαυτὸν, ἀφ' οἷου ὁ προσφιλεῖς μου Ἀλέξιος μὲ ἀπεχαιρέτισεν ἐν τῇ οὐιάδων ταύτῃ μεταβαίνων εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς θρᾶκης. Καὶ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνο πρὸ πολλῶν διελύθη, πληρὸν ὁ Ἀλέξιος μου δὲν ἐπανήλθεν. Ἐἶπον ὅτι ἔφυγεν, ὅτι ἀπέπλευσε. Ποῦ; Ἄγνοσθ. Ἀχ! ἡ ἀμφιβολία αὕτη μὲ καταθαλάσσει· μὲ παραπικραίνει τὰς ἡμέρας· μὲ καταδιώκει τὴν νύκτα. Καθ' ἕβρον θλέπω τὸ ἀγαπητὸν τέκνον· τὸ ἐλέπω ἐπανακάμπτον νέον καὶ ζωηρὸν· διότι καθ' ἕβρον τοῦλάχιστον θλέπω, ὁ δυστυχῆς, καὶ ἀπολαμβάνω στιγμῶν τιμῶν αὐχχίας.

Ὁδὲ εἰς ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ἀομμάτου κατοίκου τῆς ἐπαύσεως. Οἱ ἱππῆται τοῦ Σαυροῦ εἶχον ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν ἐφοδὸν τῶν, οἱ δὲ ὑπερασπιστῆ τῆς πόλεως ἐφρόντιζον μόνον περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας, καὶ οὕτω πάντες εἶχον λησμονήσει τὸν ἐγκαταλειμμένον ἡγεμόνα, ὅστις ἀποορηθεὶς τοῦ κόσμου εἶς οὐδένα πλέον ἦτο ἐπιφόρος.
 Ἐνὸς μόνον ἀνδρὸς ὁ λογισμὸς προσηλοῦτο καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅπου ἔμεινε μόνος ὁ γηραιὸς ἀνατ. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο ὁ νέος Ἀλέξιος, ὅστις ἐφρίσκατο μετὰ τῶν δύο ἐπισήμων συμμάχων του ἐν τῇ κορυφῇ τῆς πόργου τοῦ Γαλατᾶ. Ὁ Ἀλέξιος μὲν ἀποβιβάσθεις ἠθέλησεν νὰ τρέξῃ

Ἰσσαν γλυκαίει εἶναι ἐκεῖναί αἱ ὀλίγοι καὶ θραχεῖαι στιγμῆ! Ἀλλὰ φεῖ! πόσον πικρὰ κατόπι ἡ ἐξέφρασι! Τότε μάλιστα ἐνόησεν εἰς ποῖαν ἄβυσσον δυστυχίας ἐκρημνίσθη. Εἰς μόνος μοι ἄπο μείνει πόθος — μία μόνη ἐλπίδος ἀκτίς — νὰ ἀισθῶθῃ πλησίον μου τὸ τέκνον μου! — Καὶ ἡ εἰρήνη μου δὲν ἀποστέλλει γράμματα. — Φεῖ! πάντες ἐληρημόνησαν τὸν τυφλόν, δυστυχῆ γέροντα!

Ἡ ἔλθεισι τοῦ Παλαιολόγου διέκοψε τὰς ἐπιθεσίας τοῦ Ἰσαὰκ ἀκείφεις. Ἀσθμαίνων καὶ τὸ πρόσωπον κλύθρον ἐκ τοῦ ἀποσταλάζοντος ἠρώτος ἐπανήλθον ὁ Παλαιολόγος ὡς ἄνθρωπος γέρον ἀπροσδόκητον καὶ σοβαρὸν ἀγγελεῖαν.
 Ὁ Ἰσαὰκ ἤκουσε τὰ θέματα τοῦ ἐρχομένου.
 — Σὺ εἶσαι, Γεώργιε; εἶπεν.
 — Σεβαστὴ μοι κύριε, ἀπήντησεν αὐτός.
 Ἐκτακτὰ συμβαίνουσι ἐν τῇ πόλει.
 — Ἡ φωνὴ σου τρέμει, Γεώργιε! Εἶπέ.
 — Οἱ Σαυροφάρροι ἀπεβιβάσθησαν καὶ κατέλαβον τὴν παραλίαν· ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς ἐτρέπη εἰς φυγὴν ἀγκαταλιπὼν ὡς κατέχει θέσις.

— Τόσον ἀπερίσκεπτος ἦτο ὁ ἀδελφός μου Ἀλέξιος, ἀνέκραξεν ὁ Ἰσαὰκ, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπίθεσιν ἐχθρῶν τόσο ἰσχυρῶν;
 — Ὁ Στροφνός τὸν παρεκίνησε εἰς τοῦτο.
 — Ὁ! αὐτοὶ οἱ κακοὶ οὐμβουλῶν! εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ τῆν καταστροφὴν τῶν ἡμερῶν ἀπιφρόντες. — Καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἰσθμῶς, Γεώργιε;

— Ἡ ἔκθεσις ἡ ἐξαρχῆς διαγεγραμμένη. Οἱ ἴμοι κατέλαβον ἀνευ κόπου τὸν πύργον τοῦ Γαλατᾶ.
 — Τὴν καρδίαν τῆς πρωτευούσης!... Ὅταν ἡ καρδία καὶ νὰ πάλλῃ, παραλύει τὸ σῶμα θλον.
 — Τοῦτο καὶ συνέβη, βασιλεῦ, ἀπήντησεν ὁ Παλαιολόγος. Ὁ Ἀλέξιος ἐνόησας τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω ἀντιστάσεως ἀγκατέλιπε τὰ πάντα καὶ τὸς πάντας εἰς τὴν τύχην τῶν καὶ ἔφυγεν.
 — Ἐφυγεν, εἶπας; — Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφυγεν;
 — Ναί, βασιλεῦ, ἔφυγεν ἐγκαταλιπὼν τὰ πάντα· θρόνον, οὐζυγον, τέκνα — καὶ αὐτὴν τὴν πρωτευούσάν του. Ἐν τῇ φυγῇ δὲν ἐξήτησεν ἢ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σωτηρίαν.
 — Ὁ! τὸν ἄθλιον! ἀνεφώνησεν ὁ Ἰσαὰκ ὄψων τοὺς νεκρομένους ὀφθαλμοῦς του πρὸς οὐρανόν. Ὁ! τὸν ἀναστρον! Νὰ ζήτησῃ σωτηρίαν ἐν τῇ φυγῇ χωρὶς νὰ συγκινήθῃ οὐτε ἐκ τοῦ πρὸς τὰ τέκνα φιλήσῃ, οὐτε ἐκ τῆς πρὸς τὴν οὐζυγὸν τοῦ ἀγάπης, οὐτε ἐκ τοῦ πρὸς τὴν καρδίαν αὐτοῦ κούρητος!

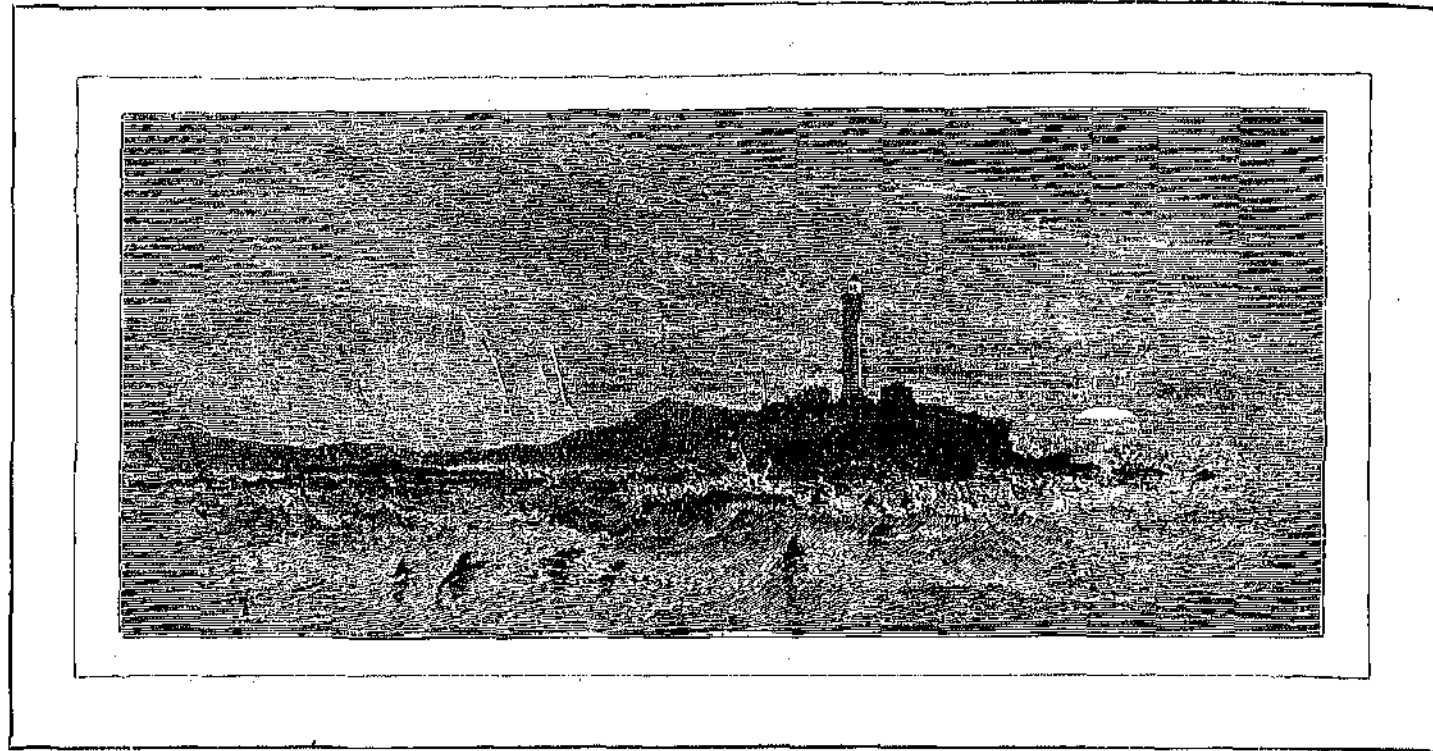
— Ἡ φυγὴ τοῦ ἡγεμόνος παρέλυσε πᾶσαν ἡμέραν, προσέθηκεν ὁ Παλαιολόγος· οἱ μισθοῦ διελύθησαν ὡς καπνὸς ἐν ὑσέλλῃ· ἡ δὲ αὐτοκράτορα μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς κατέφυγεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Παντοκράτορος.
 — Καὶ ὁ Στροφνός; ἠρώτησεν ὁ Ἰσαὰκ· ὁ Στροφνός, ὁ αἷτιος τῆς καταστροφῆς;
 — Ὁ Στροφνός ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τὴν παραλίαν τῶν Σαυροφάρων ἐφουδον, ἀπεκρίθη ὁ Παλαιολόγος.
 — Διὰ τοῦ θανάτου του ἐξέπλευσε θλον ἐγγλημάτων πλήρη.
 — Τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν ἦτο θεαίως ἄξιος τοιοῦτου θανάτου, παρατήρησεν ὁ Παλαιολόγος.
 — Καὶ ἦδη, ἠρώτησεν ὁ Ἰσαὰκ λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ ὀπαδοῦ του καὶ ἀφίγγων αὐτὴν ἐπαινετικῶς· καὶ ἦδη οἱ ξένοι εἶναι κύριοι τῆς πόλεως; Ἡ χώρα ἡμῶν ἐκυριεύθη λοιπὸν;
 — Ὁχι, βασιλεῦ, ἐχι, ἀπήντησεν ὁ Παλαιολόγος. Οἱ ξένοι δὲν ἤλθον μὲνταῦθα ὡς κατακτηταί, ἀλλ' ὡς τιμηροὶ τῆς ἀδικίας καὶ πρὸ μᾶχου τοῦ δίκαιου.

— Δύνασαι, Γεώργιε, νὰ πιστεύσῃς εἰς τὴν ἀφιλοκέρδειαν τῶν ξένων ἀρχηγῶν καὶ ἰδίως τῶν Σαυροφάρων; Ἐγὼ δὲν πιστεύω, Γεώργιε. Ἀχ! δυστυχῆς πατρίσι!

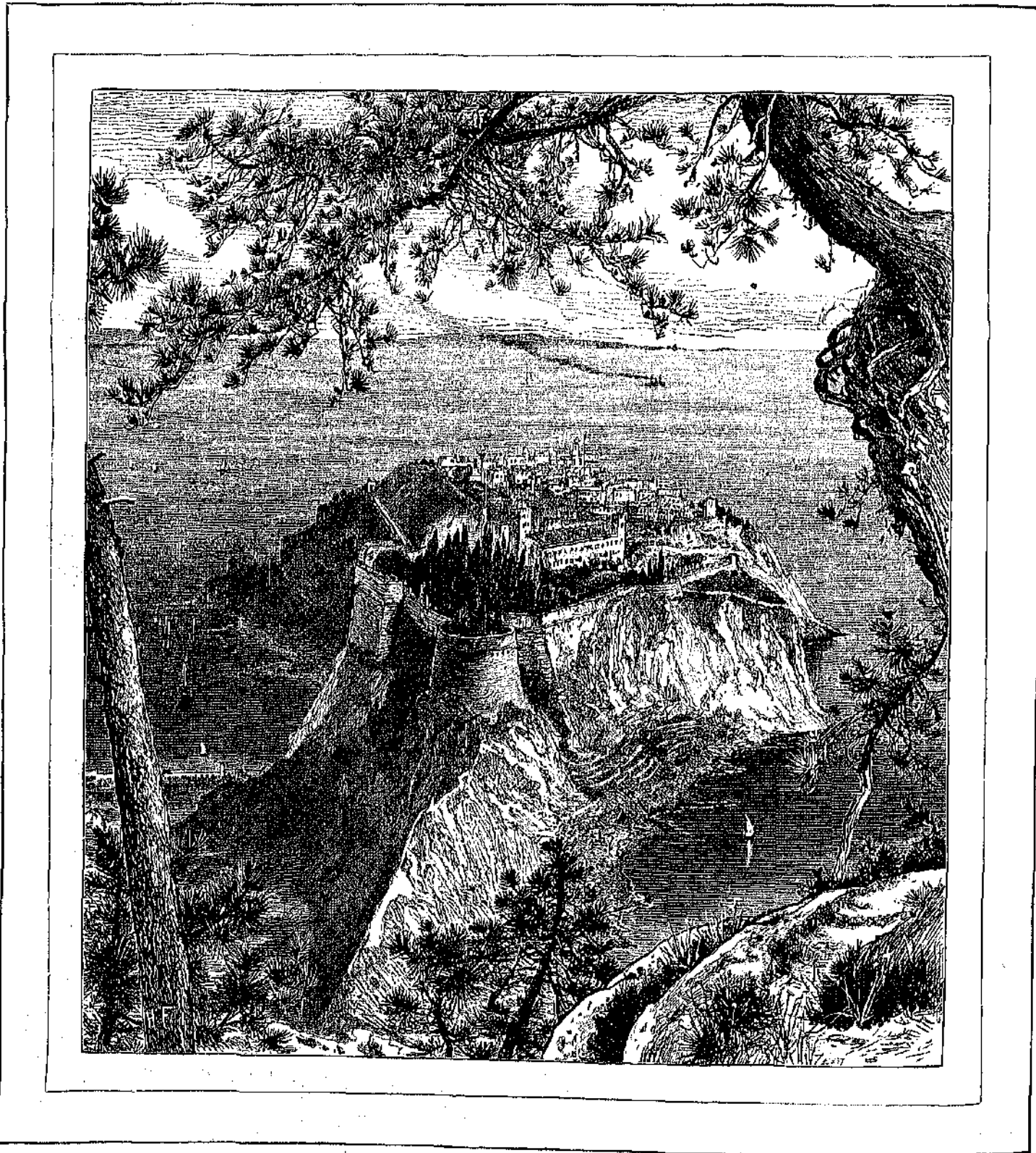
— Θὰ τὸ πιστεύσῃς, κύριε, εἶπεν ὁ Παλαιολόγος, βταν μάρθῃς ὅτι πρώτῃ πράξι τῶν νικητῶν ἦτο ν' ἀνακηρόθουν αὐτοκράτορα τοῦ δυσζαντινοῦ κράτους τὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν εὐρισκόμενον υἱόν σου Ἀλέξιον.
 — Τὸν υἱόν μου, λέγεις; Τὸν Ἀλέξιον μου; ἀνέκραξεν ὁ Ἰσαὰκ.
 — Ὅστις μετ' ὀλίγον ἔσεται ἐνταῦθα πρὶν μεταβῆ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας...
 — Ὁ Ἀλέξιος μου ἔρχεται; εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ, καὶ δάκρυα ἐξέφρασαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του.
 — Ναί, βασιλεῦ· ὁ νέος ἡγεμὼν ἐγκατέλιπεν ἦδη τὸν πύργον τοῦ Γαλατᾶ καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν ἐσπαιον ταύτην παρακολουθούμενος ἀπὸ ἐπισημῶν τῶν πλήθους.
 — Ὁ! τέκνον μου! τέκνον μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἔδρας του ἐν συγκινήσει.

Μακρόθεν ἠκούοντο παρατεταμέναι ἐπισημῶν, καὶ μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν ἡ πομπὴ εἰς τὸν ἐκτεταμένον κήπον τῆς ἐπαύσεως· προηγούμενος ἐφίπποι ὁ γηραιὸς Δάνδολος καὶ ὁ μαρκησίου τῆς Μομφεράτης, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν ὁ νέος Ἀλέξιος ἐπὶ ὀφθαλμῶν λευκοῦ ἵππου.
 Ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν ἐπέβησεν ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ ἐπρόβη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς του.
 — Ὁ! Πάτερ, πάτερ! εἶμαι ἐνταῦθα, εἶμαι πλησίον σου! τῷ εἶπε καταφιλῶν αὐτὸν τὰς τρεμύσας χεῖρας.
 — Τέκνον μου! Ἀλέξιε μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἰσαὰκ μετὰ φωνῆν πνιγομένην ὑπὸ τῶν δακρῶν.
 — Πάτερ, εἶπεν ὁ Ἀλέξιος, ἐρχομαι φέρων σοὶ τὸ στέμμα, τὸ ὅποιον χεῖρ ἄρπαγος σοὶ ἀφῆρσεν. Φεῖ! διατὶ δὲν δύνάμην νὰ σοὶ δώσω πάλιν καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, οὐ σοὶ ἐστέρησον ἐκείνη ἡ καουρήσις χεῖρ;

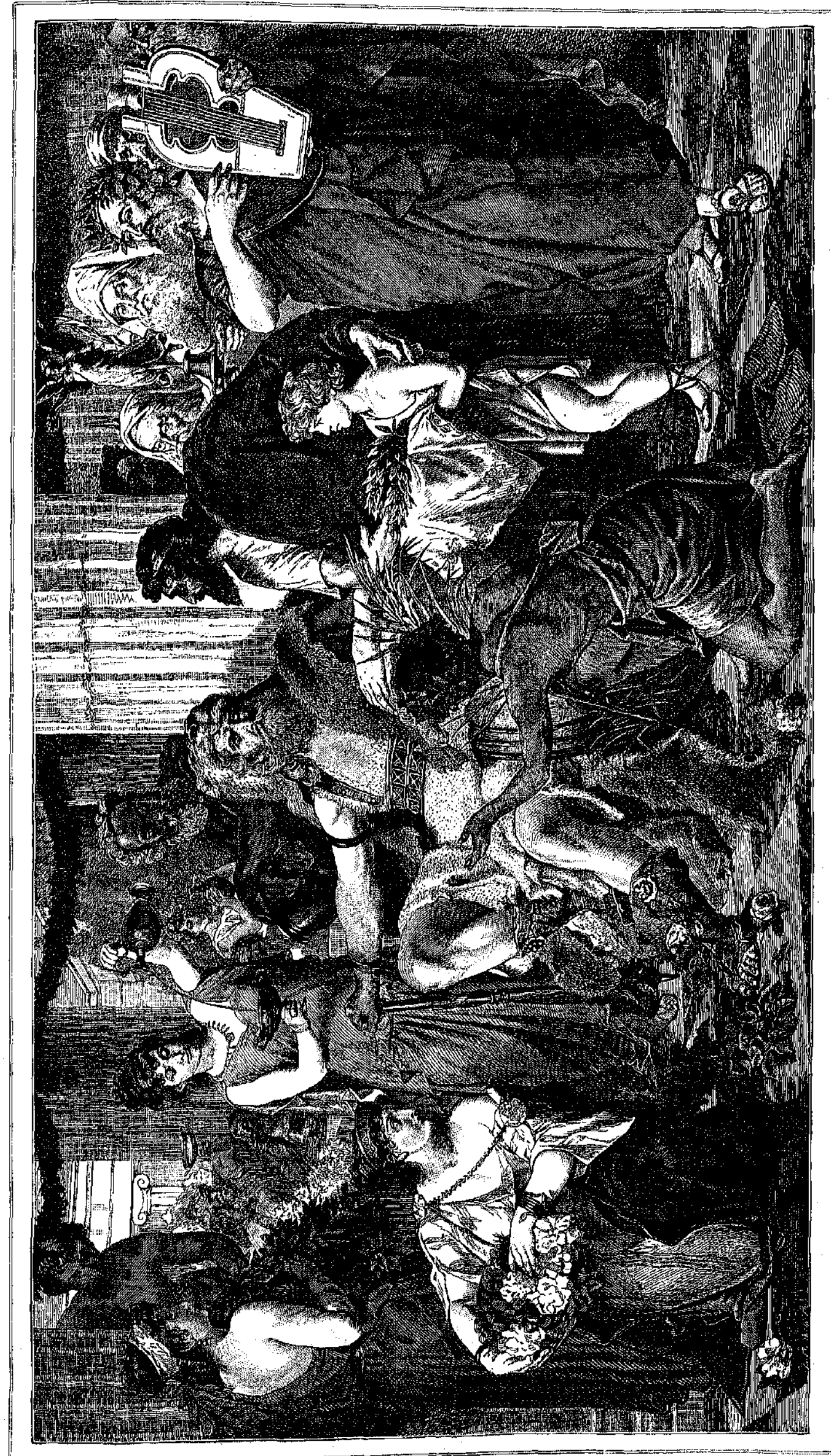
— Κραταεῖ ἄναξ, εἶπεν ὁ μαρκησίου τῆς Μομφεράτης γροντοπῶν ἀνώπιον τοῦ Ἰσαὰκ. Ἐγὼ εἶμι ὁ Βονιφάτιος τῆς Μομφεράτης, ὅστις σοὶ πρᾶξαμι ἡμέρον τὸν υἱόν σου, τὸν ἐκδικητὴν τοῦ κατὰ σοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος. Παρ' ἐμοὶ δὲ ἴσταται ὁ ἀνδρείος δόγγης τῆς Βενετίας, ὁ διάσημος Δάνδολος, ὃν ἐγνώρισας ἄλλοτε. Αὐτῷ καὶ μόνῳ ὀφείλεται ἡ λαμπρὴ ἡμῶν νίκη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δέον ν' ἀναγγραφῇ χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τοῖς δέλτοις τῆς θωρακιστῆς ἱστορίας.
 Ὁ γηραι

ΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΤΡΑΦΑΛΓΑΡ.

ΑΠΟ ΝΙΚΑΙΑΣ ΕΙΣ ΓΕΝΟΥΗΝ. ΤΟ ΜΟΝΑΚΟ.

Ο ΑΔΑΡΧΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

μ' ἐκράτησε πλέον τοῦ δέοντος καὶ ὁ ἀδελφός μου ἀπλησίῳ νὰ μὲ ἴδῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὁσάνκις ὁ ἀδελφός μου δὲν μὲ βλέπει, ἐξέπεται καὶ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ γράψῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς κακῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν τὸν ἐπισκέπτονται. Ἡ νόμφη μου ἦτο εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα καὶ μοι εἶπαν ὅτι ὁ Βέρνων (οὗτω καλεῖται ὁ ἀδελφός μου) εἶναι θορῶς ἀσθενής καὶ δὲν δύναται νὰ μὲ δεγθῇ. Ἐκάθησα λοιπὸν ὀλίγην ὥραν μὲ τὴν νόμφην μου καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησα.

— Ἐπίεσις τι; τὸν ἠρώτησα. Ἰσοπέθως δὲν δὲν ἦσο μεθυσμένος;

— Ὁχι, κύριε, ἀπήνησον ὁ Πρέκτερ· ἀνέχω εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν τεισοπέθων.

Καὶ πράγματι τοιοῦτος ἦτο· τὸ εἶχον ἐντελῶς ληρονοήσει. Τῷ εἶπον λοιπὸν νὰ τελειώσῃ τὴν ἱστορίαν, χωρὶς οὐδὲ νὰ ἔχω τὴν παρηγορίαν ὅτι μὲ εἶχον ἴδει διὰ μέσου τῶν καπνῶν τῆς μῦθης.

— Κατέβαινον τὴν Πλατεῖαν δδὸν, ἐξηκολούθησαν ὁ Πρέκτερ, ὅταν ἀπήνησα ὅμως καὶ τὸν Βάρτελ διευλονομούμενος πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

— Συνήγησας ἐμὲ καὶ τὸν Βάρτελ;

— Ναί, κύριε.

— Σὲ ἀμίλησα ἢ σὲ ἀνεγνώρισας;

— Ὁχι, κύριε.

Ἔγους μὲ κατέλαθε καὶ ἀπορῶ πῶς δὲν ἐλιποθύμησα.

— Τὶ ἔρα ἦτο; ἠρώτησα πάλιν.

— Θὰ ἦτο περίπου ἢ δεκάτη, ἀπεκρίθη ὁ Πρέκτερ.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἦλθεν ὁ ἰατρός, πρὸς τὸν ὅποιον ἐδηγήθην ὅσα μοι εἶπον ὁ Πρέκτερ. Ὅπως ἐπιβεβαιώσας τοὺς λόγους μου ἀνεχώρησε.

— Πρέπει νὰ καλέσῃτε τὸν Βικμράνην, μοι εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Ὁ Βικμράνης δὲν εἶναι ὁ ἰατρός τῶν φρενοβλαστῶν; ἠρώτησα.

— Εἶναι ἰατρός διὰ τὸν τρελλὸν κόσμον.

— Καὶ νομίζετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι τρελλός;

— Κάποτε, κάποτε ὀλίγον ἴσως, μοι εἶπεν· ἀλλὰ δὲν εἶναι τι σοβαρὸν. Πρέπει νὰ καλέσωμεν τὸν Βικμράνην· εἶναι ὁ ἀνὴρ, οὗ ἔχομεν ἀνάγκην.

B.

Ἄνεστειλα βλα τὰ διαδῆματα πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς κλοπῆς καὶ περιέμενον τὸν ἰατρὸν ἐν Λονδίνο, ὅστις ἔβλεπεν μοι εἶπεν ὅτι ἐπὶ δύο μῆνας πρέπει νὰ διὰ γὰρ ἐντελῶς φρουρὸς πρὸς ἀποφυγὴν ὁσοῦν ἀσθενῶν, καὶ ὅτι ἀναχωρῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν ὀφείλω νὰ παραλάβω τινὰ μετ' ἐμοῦ. Ἐποῦστένα τῷ ἰατρῷ μου νὰ μὲ συνοδεύσῃ, ἀλλ' οὗτος μοι ἀπήνησεν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀφήσῃ τοὺς ἀσθενεῖς του.

— Νὰ σὲ συνοδεύσῃ ἢ καλῆ σου Ἐπιτη, προσέθηκα.

Κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελον ν' ἀναχωρήσω. Ὅ, τι ἰδίως μὲ ἐτάραξεν ἦτο συνέντευξις, ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ἀδελφοῦ τοῦ Πρέκτερ, πρὸς τὸν ὅποιον μετέβην πρὶν ἢ ἀπέλθω εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Ἡ οἰκία τοῦ Βέρωνος Πρέκτερ ἦτο μικρὰ, ἀλλὰ καθαρωτάτη. Ἡ οὐζυγία του καὶ ἡ θυγάτηρ κατερίνοντο ἐν τῇ ἰσογείῳ δωματίῳ εἰς κατασκευὴν φορημάτων· φαίνεται δὲ ὅτι μ' ἐπερίμενον, διότι μὲ ὑπεδέχθησαν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ. Εἶχον πάντοτε καλὴν ὑπόληψιν περὶ τοῦ Τιμοθέου Πρέκτερ, τοῦ ὑπαλλήλου μου, ἀλλ' ὅτι ἤκουσα κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀνόψας τὸν μικρῶσμον ἄνδρα πολὺ εἰς τὴν ὑπό-

λήφην μου. Μέγα μέρος τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀφιέρου ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦτος ἀδελφοῦ του.

— Καὶ δύνασθε νὰ κερδίσητε ἀρκετὰ διὰ τῆς κατασκευῆς φορημάτων; ἠρώτησα τὴν Κυρίαν Πρέκτερ.

— Ἀρκετὰ, μοι ἀπήνησεν, ὁσάνκις ὁ "πατέρας" δὲν εἶναι χειρότερα. Διὰ τῆς λέξεως "πατέρας" ἐνόει τὸν οὐζυγὸν της.

— Καὶ πόσα κερδίζετε; ἠρώτησα πάλιν.

Μοι εἶπε πῶσον τι, τὸ ὅποιον θεωρῶ εὐτελέστατον. Ἡ θυγάτηρ της εἶναι ὄραία καὶ ἐργατικὴ νεανίς, ἡλικίας ὡς δεκαεὶ ἔτων. Ἐσκέφθη ὅτι ἡ κόρη αὐτῆς ἦδύνατο νὰ μοι ἦναι χρησιμωτάτη ἐν τῇ γραφείῳ, καθ' ἔσον μάλιστα εἶδον ὅτι εἶχε πολὺ καλὸν γραφικὸν χαρακτῆρα καὶ τῆσιν μεγάλῃν εἰς τὸ δικαστικὸν της βιβλίον.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠκούσθη φωνὴ ἄνωθεν.

— Μητέρα! Κλάρα! Κλάρα!

Αἱ δύο γυναῖκες ἀνεπήδησαν καὶ ζητήσασαι συγγνώμην ἀνῆλθον τὴν κλίμακα, τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ ἄνω πάτωμα. Ὁ ἀσθενής εἶχεν ἐξοπλήσει καὶ ἐγὼ ἤκουον πάντα ὅσα ἐλάνοτο ἐν τῷ καινῷ του· τῶσον μικρὰ ἦτο ἡ οἰκία καὶ τῶσον λαπτοὶ οἱ τοίχοι.

— Ποῖος εἶναι; ἐφάνησεν· ἐάν δὲν μοι τὸ εἴπητε, θὰ παρακαλέσω τὸν Τιμόθεον νὰ γράψῃ τοῦτο εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ἡ κυρία Πρέκτερ κατήλθε καὶ μοι ἐζήτησε συγγνώμην διὰ τὸν οὐζυγὸν της, ὅστις ἦτο ἀσθενής καὶ ὡς ἐκ τούτου παράνομος. Ἐγὼ τῇ εἶπον ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἴδω αὐτόν, ἐάν δὲν τὸν ἔνοχλῳ.

Εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα, κοιτῶνα μικρὸν, ἀλλ' ὅπου τὰ πάντα ἦσαν καθαρά καὶ ἐν πλήρει τάξει. Ὁ ἀσθενής εὐρίσκατο ἐν τῇ κλίνῃ του, ἦτο ἄχρως οἱ ὀφθαλμοὶ του ὅμως ἦσαν ζωηροί.

— Δὲν ἤθελον νὰ μὲ ἀφήσωσι νὰ σὲ ἴδω, μοι εἶπεν ὁ Βέρων Πρέκτερ. Εἶμαι ὁ πλέον ἐγκαταλειμμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, κύριε· πλην τώρα ἀφ' οὗ ἤλθετε τὰ πάντα θὰ διορθωθοῦν. Δύναμαι νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ γράψῃτε ἐπιστολήν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς πόλεως;

Εἶτα στραφείς πρὸς τὴν οὐζυγον καὶ τὴν θυγατέρα του εἰκέτεον αὐτὰς ν' ἀπέλθωσι τοῦ κοιτῶνος. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπῆλθον μοι εἶπε ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Ἐάν ὁ κόσμος ἐγγνώριζε τὴν θέσιν μου ὅ' ἀνεστατοῦτο θεθαίως· θὰ εἶχομεν στάσιν ἐν τῇ πόλει χειρότερον ἀπὸ βλας τὰς στάσεις, τὰς ὁσίας ἐνθουοῦμαι. Ἀλέγω τὴν κόρην μου νὰ γράψῃ ἐπιστολὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' αἱ ἐπιστολαὶ οὐδέποτε δημοσιεύονται. Καὶ ὁ Τιμόθεος γράφει ἐπιστολὰς ἐπὶ ἐπιστολῶν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δὲν δημοσιεύονται. Ἄλλ' ἂν ὑμεῖς, κύριε, θελήσετε νὰ γράψῃτε καὶ νὰ εἴπητε ὅτι τεκταίνονται συνουμοσία ἐναντίον μου καὶ ἔτι μὲ παραμελοῦσιν ἐν τῷ οἴκῳ μου, οἱ δουλόφρονες καὶ θρασυδέλαιοι συντάκται θὰ πεισθῶσι νὰ καταχωρήσωσι τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὸ ὄνομά μου θὰ ἦναι τυπωμένον.

Συνεκινήθη ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ δυστυχῆος καὶ μονομαχοῦς ἀνδρὸς καὶ τῷ εἶπον ὅτι θὰ φροντίσω περὶ τούτου· ἐν τοσοῦτῳ ὅμως ἤρχισα νὰ τὸν ὀμιλῶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων· τῷ εἶπον περὶ τῆς μελετωμένης γεφύρας ἐπὶ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ τῆς πόλεως καὶ τοῦτο τὸν ἐνδιέφερον εἰς θαυμῶν τοιοῦτον, ὅστε μὲ παρακίνησε νὰ συγκαλέσω συλλαλητήριον πρὸς συζήτησιν τοῦ σχεδίου, καὶ ἀπόρριψιν αὐτοῦ. Πρὶν ὅμως τελείωσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑποθέσεως· ἀπεκοιμήθη.

Κατήλθον πάλιν καὶ ἐπειδὴ εἶχον ἀποφασίσει νὰ μεταβῶ εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος, εἶπον τῇ κυρίᾳ Πρέκτερ νὰ στείλῃ τὴν θυγατέρα της εἰς τὸ γραφεῖον τὴν ἐπιούσαν τὸ

πρῶτ', ἂν τοῦτο τῇ ἦτο ἀρεστὸν. Καὶ αἱ δύο γυναῖκες παρεδέχθησαν μετὰ πολλῆς εὐχαριστίας τὴν πρότασιν.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Η ΧΙΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΣΙ ΚΑΙ Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΑΥΤΗΣ.

Ἀφθόνως κατὰ τὸν ἀνεστατοῦτα χειμῶνα καταπεσοῦσα ἐν τῇ δυτικῇ Ἑυρώπῃ χιῶν οὐ μόνον τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν διαφόρων τόπων οὐσιωδῶς παρεκώλυσε καὶ παρακαλύει ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι αὐτὰς ἐγένετο ἀντικείμενον ἐμβρυῶν μελετῶν ἕκ μερῶς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, διότι διατηρουμένη ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας ἐν ταῖς ὁδοῖς παρεμποδίζει τὴν ἀλευθέραν κίνησιν καὶ δύναται ν' ἀποσθῇ καὶ αἰτία μασαμάτων, διότι αἱ ἀναοαρσῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβληθῶσιν εὐχερῶς. Ἐπομένως κύριον μέλημα τῶν ἀρχῶν εἶναι νὰ ἀλευθροθῶσι τὸ ταχύτερον αἱ ὁδοὶ ἀπὸ τοῦ ὄχληροῦ τούτου λευκοῦ μανδύου, ὅστις μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν καθίσταται φαεινός, ἐνίοτε δὲ καὶ μέλας. Θέλομεν ἐνταῦθα ἀναφέρει συστήματά τινὰ ἐν χρήσει ἐν τῷ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς χιῶνος.

Ἐν Λονδίνο, ἐνθα ἐκάστη συνοικία ἔχει καὶ ἰδιαιτέρην δημοτικὴν ἐπιτροπὴν, ποτὲ μὲν καθαρίζονται αἱ ὁδοὶ διὰ ἀτμοκινήτων κυλίνδρων, κατόπιν τῶν ὁποίων χύνεται ἄμμος, ὅπως μὴ ἡ ὁδὸς καταστῇ ὀλισθηρὰ, ποτὲ δὲ σαρπίνται καὶ ἡ χιῶν ῥίπτεται εἴτε εἰς τὸν Τάμεσιν ποταμὸν εἴτε ἐν οἰκοπέδοις κενοῖς· ὑπάρχουσι συνοικίαι, αἵτινες θεωροῦσι σκοπιμώτερον νὰ περιμένωσι τὸν νότιον ἀνεμὸν, ὅστις ἀναλύει θαυμάζον τὴν χιῶνα καὶ οὕτω καθαρίζει τὰς ὁδοὺς ἀνεξέως. Ἡ χρῆσις τοῦ ἄλατος, ἡ τοσοῦτον καινὴ ἐν Παρισίῳ, δὲν ἐκτιμάται τῶσον πολὺ ἐν Λονδίνο, διότι λέγουσιν οἱ εἰδήμονες ὅτι τὸ ψυχρὸν ἄλας τραυματίζει τοὺς πόδας τῶν ἑσπῶν καὶ ἐπικρατοῦντος βορείου ἀνέμου καθιστῶ τὸ ἔδαφος εἰς ἄκρον ὀλισθηρὸν. Ἐνεκα τῆς πρώτης αἰτίας καὶ ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἀπερρίφη ἡ χρῆσις τοῦ ἄλατος· ἡ δευτέρα ὅμως αἰτία εἶναι ὅτις ἀνοποῦσται, διότι ἡ ἡφῆσις τοῦ βροστοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῆς χιῶνος μετὰ τοῦ ἄλατος δὲν ἐκτελεῖται τῶσον εὐκόλως· ἀλλὰ τὰ ἐπερχομένου αἰφνιδίου ψύχους δύναται τὸ ἄλας νὰ καθαρίσθῃ διὰ σαβῶντων.

Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Καρινθίας καὶ τοῦ Τυρόλου, ἐνθα ἡ χιῶν πίπτει συνήθως ἄφθονος, μεταχειρίζονται εἰδὸς ἀτμοκινήτων μηχανῶν, δι' ὧν ἀνοίγονται δίοδοι, ὡς τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν ὁδῶν. Ἐν ταῖς στενωτέραις ὁδοῖς ἡ δίοδος αὕτη εἶναι 1½ μὲχρι 2 μέτρων, ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν αὐτῆς ὑψοῦται ἡ χιῶν. Ἄλλ' ἡ ἐπιτελής ἀπομάκρυνσις τῆς χιῶνος ἐκ τῶν ὁδῶν καθίσταται ἀνεφικτος, καὶ οὕτω μένουσιν οἱ ἄστροι σχεδὸν μέχρι τοῦ Μαΐου· ἡ δὲ ἀνάγκη αὕτη τῶν χιῶνων διαρκεῖ ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ πλέον. Καὶ ἐν Βιέννῃ, ἐνθα συνήθως ἡ χιῶν δὲν εἶναι πολὺ ἀφθονος, ἀνοίγονται δίοδοι διὰ ἀτμοκινήτων ἀρότρων· ἐν ταῖς στεναῖς δὲ ὁδοῖς ἡ χιῶν ἀπομακρύνεται διὰ χειραματῶν καὶ χύνεται εἰς τὸν Δούναβιν. Χρῆσις ἄλατος δὲν γίνεται.

Ἡ Πετραῦπολις καταλείπεται ὑπὸ τῆς χιῶνος ἐπὶ 23 ἡμέρας μῆνας. Ὅταν ἡ χιῶν ἦναι ὀλίγη, οἱ ἄστροι ὀφείλουσι νὰ σαρπίνωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ λεωφόρων, καὶ οὕτω σχηματίζεται πεπηγμένον ἔδαφος, ἐφ' οὗ εὐκόλως κυκλοφοροῦσι τὰ ἄστροα· τὸν πεπηγμένον τούτων φλοιὸν διασπᾶσι τὸ ἔαρ διὰ ἀξινῶν πρὸς ἀποσπῆν μασμάτων προκυλομένων κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς χιῶνος· ἡ παραιοῦσα χιῶν ἀφαιρεῖται δι' ἀμύλων τοκοβηθῶν ἐπὶ ἐκκύβρων. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι καὶ οἰκονομικὴ καὶ πρακτικὴ.

Ἐν Παρισίῳ ἡ χρῆσις τοῦ ἄλατος γενικεύεται ὁσημέραι περισοῦτον· ὁσάνκις ἡ χιῶν εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀφθονος· ἐν ἀρκεῖ τὸ μέσον τοῦτο ἀλλ' ἐν Παρισίῳ τὸ σπῆμα τῆς χιῶνος σπανίως εἶναι πολὺ παχύ. Ἐν ἄλλαις δὲν χρησιμοποιεῖται ἐπὶ τῶν δὲ ἀσφάλτου ὁδῶν, ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅμως εἶναι καταλληλοτάτη καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικὴ. Ἡ χρῆσις τοῦ ἄλατος γίνεται διὰ τῆς χειρὸς, ὡς ἡ σπορὰ ἐν τῆς ἀγροῖς· ἀπενοή-

... μοι ἐφάνητο ὅτι τὰ δωμάτιον ἐστρέφετο περὶ ἐμέ.

Ο ΛΥΓΧΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ΕΝ ΤΕΣΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

θησαν· μὲν καὶ μηχανήματα πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἀπεδείχθησαν πρακτικὰ. Αἱ πρῶται δοκιμαὶ διὰ τοῦ ἄλατος ἐγένοντο ἐν ἔτει 1880· τὸ ὄρυκτόν δὲ τοῦτο ἄλας κοστίζει 31 φράγκον τὸν τόνον καὶ διατηρεῖται ἐν μεγάλαις ἀποθήκαις· ἡ ὁδὸς διαιρεῖται εἰς τμήματα, ὧν ἕκαστον ἔχει τὸν φύλακά του. Ἄμα πέσει ἡ χιῶν ὁ φύλαξ πρέπει νὰ μετασθῇ εἰς τὴν ἀποθήκην, νὰ φορτώσῃ ἄλατος μικρὰν χειρῶμαξαν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ δι' αὐτοῦ τὸ ὅπ' αὐτὸν τμήμα τῆς ὁδοῦ. Ὅτω ἡ ἐργασία γίνεται ταχέως καὶ χωρὶς νὰ παρεμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαζῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ἡ ἐπίστρασις τοῦ ἄλατος ἐξὸν ν' ἀρχίσῃ ἄρα ἡ χιῶν ἔχει πᾶχος 3—4 ἑκαστοῦ τῶν μέτρον· ἐν διαστήματι δύο ἢ τριῶν ὁρῶν ἢ διαλύσεως τῆς χιῶνος εἶναι ἀρκούντος προκειωρημένη, ὡστε νὰ δύναται τὸ σάρωθρον νὰ ἐνεργῇ ἀπροσάκτως.

Ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐδαπάνησε 220 χιλ. φράγκων πρὸς καθαρισμόν τῆς κατὰ τὴν 8 καὶ 10 Δε-

κεμήριον 1895 καταπεσούσης χιόνος, ης τὸ πάχος ἀνήλθεν εἰς 8—10 ἑκατοστά τοῦ μέτρου. Ἡ ποσὴς τοῦ χρησιμοποιοῦντος ἑλατος ἀνήλθεν εἰς 125 γραμμάρια κατὰ τετραγ. μέτρον, ἢ δὲ διαπάνη ἦτο 8—4 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου κατὰ τετραγ. μέτρον. Ἡ διαπάνη αὕτη εἶναι τὸ ὄψον τῆς ἄλης διαπάνης τοῦ καθαρισμοῦ. Κατὰ τὸν βαρὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους 1879—1880, καὶ ἂν τὸ στρώμα τῆς χιόνος εἶχε πάχος 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ἢ διαπάνη ἀνήλθεν εἰς 60 χιλ. φράγκων, κατὰ δὲ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 διὰ τῆς νέας μεθόδου εἰς μόνον 25 χιλιάδας. Ἀναλόγως τῆς ταπεινότητος ἢ ὑψηλοτέρας θερμοκρασίας πρέπει νὰ ἴται καὶ ἡ ποσὴς τοῦ κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον χυνομένου ἑλατος· 125 γραμμάρια εἶναι ὁ μέσος ὄρος. Ἀποδεικνύεται ἐπομένως ὅτι τὸ σύστημα διὰ τοῦ ἑλατος εἶναι τὸ οικονομικώτερον πάντων· προσθετέον εἰς ταῦτα ὅτι διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἑλατος ἡ ἐπανόρθωσις τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐν ταῖς πόσιν γίνεται ταχύτερα ἢ δι' αἰσθητῶν ἄλλης μεθόδου καθαρισμοῦ.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΙ.

Ἡ παραγωγή τῶν μαλλίων λαμβάνει ἐν Αὐστραλίᾳ ὁσημέραι τεραστίαν ἀνάπτυξιν, ἥτις δὲν νὰ ἐλκυσθῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ παραγωγῶν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1878 μέχρι τοῦ 1884 διήρξαν ἐν Αὐστραλίᾳ πλέον τῶν 60 ἑκατομμυρίων προβάτων, ἐν οἷς 24 ἑκατομμύρια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς νοτίου νεωτέρας Οὐαλλίας, 10 ἑκατομ. ἐν Βικτωρίᾳ, 6½ ἑκατ. ἐν τῇ νοτίῳ Αὐστραλίᾳ, 5½ ἑκατ. ἐν Γρηναλάνδῃ, 600 χιλ. ἐν τῇ δυτικῇ Αὐστραλίᾳ, 2 ἑκατομ. ἐν Ταομανίᾳ, καὶ 13 ἑκατ. ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ. Ἡ ἐπαρχία τῆς νοτίου νεωτέρας Οὐαλλίας ἔχει ἑκατοσὶν 1200 χιλιομέτρων καὶ περιέχει πόλιν ἀνθρώπων, οἷον τὴν Σουδέν, τὴν Παραβάταν, τὴν Βαδοράτην κ. ἄλλ. ἔχει δὲ κατοικοὺς 960 χιλ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἡ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς τῶν μαλλίων ὑπερῆκεν ἀληθῶς καταπληκτικῆς, διότι ἐν ᾧ ἐν ἔτει 1867 δὲν εἶχεν ἢ 11 ἑκατομ. προβάτων, ἐν 1878 ὁ ἀριθμὸς ἤρθε εἰς 25 ἑκατ. καὶ ἐν ἔτει 1884 οἱ στατιστικαὶ πίνακες ἀναφέρουσιν 36 ἑκατ. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας ἀνεπτύχθησαν καὶ αἱ βοοκαί, αἱ ἀναγκαιούσαι εἰς τὴν διατροφὴν τῶν προβάτων. Ἐν ἔτει 1848 αἱ πεδιάδες, αἱ πρὸς βοσκὴν κατάλληλοι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εἶχον ἑκατοσὶν 41 ἑκατομ. πλόθρων· ἀπὸ δὲ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1860 ἠδέθησαν κατὰ 7½ ἑκατ. πλόθρων, καὶ ἀπὸ τοῦ 1860—1874 προσετέθησαν ἑτερα 180 ἑκατομ. ἔχτασις δηλ. ἀναλόγως πρὸς τὴν ἑκατοσὶν τῆς Ἀγγλίας, Βελγικῆς, Οὐλλανδίας, Δανίας, Ἑλβετίας καὶ Ἑλλιάδος ἡνωμένων. Ἡ δὲ ἀξαγωγή τῶν μαλλίων, ἥτις ἐν ἔτει 1867 ἦτο 12 ἑκατομ. λιθρῶν ἀνήλθεν ἐν ἔτει 1878 εἰς 90 ἑκατομ. (ἦτοι 40 ἑκατομ. χιλιόγραμμων). Μετὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἔρχεται ἡ ἐπαρχία τῆς Βικτωρίας ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν τῶν μαλλίων· ἡ Βικτωρία εἶναι ἡ μικροτέρα πασῶν, εἶχε δὲ ἐν ἔτει 1884 900 χιλιάδας κατοίκων. Ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι ἡ Μελβούρνη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰάβρα-Ἰάβρα. Καὶ ἐν Βικτωρίᾳ ἡ παραγωγή τῶν μαλλίων λαμβάνει ἀνάπτυξιν τεραστίαν.

Φαῦστος τοῦ Γκαίτε. Μετάφρασις Γ. Κ. Στρατήγγη. Ἐν Ἀθήναις 1887. — Τολμηρὸν ἔργον ἐπεχείρησεν ὁ κ. Γ. Στρατήγγης ἀποφασίῃς νὰ μεταφράσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τὸ ἀριστοτέλεσμα τῆς γερμανικῆς φιλολογίας, τὸν Φαῦστον, δράμα σκοταίνων καὶ δυσνόητων πολυλάκων καὶ αὐτοῖς τοῖς Γερμανοῖς. Λίαν ἀξιόπαινος εἶναι ὁ μεταφραστὴς διὰ τοὺς μεγάλους κόπους, οὓς κατέβαλεν ὅπως καταστήσῃ γνωστὸν τὸν ἀθάνατον τοῦτον τῆς ξένης φιλολογίας τοῖς ἡμετέροις.

Euripides' Angewählte Tragödien, übersetzt von E. Prell-Erckens. Band II. Leipzig 1886. — Ὁ λόγιος μεταφραστὴς, Κόριος Prell-Erckens ὁ ἐκδοὺς πέρισι ἐν μεταφράσει τραγηδίας τινὸς τοῦ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους, ἐξέδωκεν καὶ ἐφέτος μετάφρασιν λίαν ἐπιτυχῆ διὰ τὴν τραγηδίων τοῦ Εὐριπίδου (Ἰφιγενεία ἐν Αἰδίᾳ, Ἰφιγενεία ἐν Ταύροις, Μήδεια, Ἰππολόκω, Ἴωνος, τῶν Βακχῶν, τῶν Φοινισσῶν καὶ τῆς Ἀλκίπαιδος) ἐν γλῶσσῃ γερμανικῇ ἀπειρίτω καὶ γλαφυρῇ καὶ ἐν ὀγκώδεϊ τόμῳ σελ. 687 μετὰ πλειοψηφίας ὕψους πολυτελείας διεικασμένην. Τῆς μεταφράσεως προηγρεῖται βιογραφία τοῦ Εὐριπίδου σύντομος μὲν ἀλλ' ἀριστα γεγραμμένη. Ἡ μετάφρασις, εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀντύπων ἐκδόσεως, δὲν ἐκτίθεται εἰς πώλησιν, δημοσιευθεῖσα μόνον ὡς χειρόγραφον, δηλ. προσφερομένη δωρεάν ὑπὸ τοῦ ἐκπονησαντος αὐτῆν.

Κλυταίη, δράμα ὑπὸ Δημ. Α. Κορμηλῆ. Ἐν Ἀθήναις 1886. — Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος τοῦτο ἔλαθεν ὁ κ. Δημ. Κορμηλῆς ἐκ τοῦ Ἡρόδοτου, οὗ τὴν παράδοσιν ἠκολούθησε πιστῶς, προσπαθῶν νὰ ἐκθέσῃ ἅσων οἷον τα σαφῶς τὴν φιλοσοφικὴν τοῦ δράματος ἰδέαν. Τὸ δράμα, διηρημένον εἰς τρεῖς πράξεις, εἶναι γεγραμμένον ἐν στίχοις λιμνικῶσι καὶ ἐν γλῶσσῃ καθαροῦσῃ.

Διηγῆματα Δ. Βικέλα. Ἐν Ἀθήναις 1887. — Καὶ πάλιν ὁ εὐπαιδευτός κ. Δ. Βικέλας ἐπιούτως τὴν φιλολογίαν ἡμῶν διὰ σειράς πρωτοτύπων τιμῶν διηγημάτων ἀρετῶν, καὶ μετὰ πολλῆς τέχνης ἐκτεθειμένων. Ἐκ τῶν διηγημάτων τὸ ἐπιτυχέστατον καὶ ἥμισυ εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ ἐπιγραφόμενον "Ἡ ἀσχημὴ ἀδελφή", ἐν ᾧ οἱ χαρακτῆρες τῶν ὁρώτων προσώπων ἐκτίθενται καθαρῶς καὶ ζωηρῶς.

Νοθεύσεις ἐδωδῆμων καὶ ποτῶν ὑπὸ Α. Κ. Δαμβέρρη. Ἐν Ἀθήναις 1887. — Βιβλίον πρακτικῶν, ἰδίως χρήσιμον ἔνεκα τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, καθηγητοῦ τῆς χημείας παρεχόμενων δειγμάτων πρὸς ἐξέλεξις τῆς ποιότητος τῶν ἀλεύρων, τοῦ ἄρτου, τοῦ δικυρίτου, τῶν οἴτων, τοῦ γάλακτος, τοῦ σουτοῦρου, τοῦ οἴνου κτλ. Τῶν δειγμάτων τούτων μέρη εἶχον ἤδη προηγουμένως δημοσιευθῆ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς ὀρυκτικῆς ἤδη ἔρως συλλεγεῖσαι αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ ἐν τόμῳ, πρὸκεινται παντὶ εἰς εὐκόλον χρῆσιν.

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρίας τοῦ ἔτους 1886—1886. — Τὰ κατὰ τὴν ἐφορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Φιλεκαπαιδ. Ἐταιρίας. — Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ ἐφορτῇ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Φιλεκαπαιδ. Ἐταιρίας ὑπὸ Γεωργίου Βιῶνῃ. Ἐν Ἀθήναις 1886.

Διηγητορικὸς Σλόλογος Ἀθηναίων. Τοῦ περιπουδαστοῦ τούτου περιοδικῶ ἐξεδόθη Τόμ. Β. Φουλλάδιον Γ. Ἐν Ἀθήναις 1886.

Ἐλλὰς ὑπὸ Κωνστ. Reyer. Τεύχος Α'. Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἰταλικῶ ἐν Γρατσίᾳ τῆς Αὐστρίας, δι' οὗ, ὡς λέγει ὁ ἐκδότης ἐν τῇ προοιμίᾳ αὐτοῦ, σκοπεῖται νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀπειλούμενην νὰ ἐστρασιασθῇ ἐκ τῶν τριχίλων ἐκπαιδευτηρίων τοῦ κόσμου, ἐν οἷς διδάσκαται ἡ γλῶσσα τοῦ αἰωνίου καλοῦ.

Ἰστορος, Σύγγραμμα περιοδικὸν τῶν παριστρίων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν ὑπὸ Νικολάου Γ. Δουλοῦ. Ἐν Γαλατζίῳ 1887. Τεύχος Α'. — Ὁ εὐπαιδευτός καὶ φιλόπονος καθηγητὴς κ. Νικ. Δόσιος ἀνάλαβε τὴν ἐκδοσιν περιοδικῶ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. Εὐχόμεθα τῷ νέῳ τούτῳ περιοδικῶ καλὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν ἐν ταῖς κολιπληθείαι ἑλλήν. κοινότητι τῆς Ῥουμανίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰ ξενοδοχεῖα ἐν Ἑλλάτι. Ἐν Ἑλλάτι ὑπάρχουσι περίπου 1000 ξενοδοχεῖα, κεριέχοντα 58 χιλιάδας κλινῶν. Οἱ ἐν αὐτοῖς ὑπερκοιτώντες εἶναι 16 χιλιάδες. Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῶν ξενοδοχείων τούτων ἀνέρχονται εἰς 42½ ἑκατομ. φράγκων, ἦτοι πλέον τοῦ προπολογισμοῦ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς 29 ἑκατομμύρια. Μεγάλη εἶναι ἡ ἐν ταῖς ξενοδοχείοις τούτοις κεριάνησις. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1886 ἡ κεριάνησις τοῦ οἴνου ἀνήλθεν εἰς 2 ἑκατομμύρια 800 χιλ. φρ. ἡ τῶν ὀρνίθων εἰς 1 ἑκατομ. 700 χιλ. φρ. ἡ τῶν ἰχθύων 1 ἑκατομ. ἡ τῶν λαχανικῶν εἰς 800 χιλ., τοῦ καφέ 500 χιλ. τῆς σακχαρώους 400 χιλ., τοῦ τσίου 300 χιλ. Ἀπέκταντι τῶν εἰσγογόμενων τούτων προϊόντων κεριανάλωθησαν ἐγχώρια προϊόντα ἀξίας 18 ἑκατομμ. φράγκων.

Σερβικοὶ σιδηρόδρομοι. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρεδόθη εἰς κοινὴν χρῆσιν ἡ γραμμὴ Κραγούβεσας-Λάποδο τῶν σερβικῶν σιδηρόδρομων. Ἡ δὴ ἔλοι οἱ σερβικοὶ σιδηρόδρομοι ἀποτελοῦσι γραμμὴν 484 χιλιομέτρων, εἰς ᾧν 224 χιλιομ. μήκος ἔχει ἡ γραμμὴ Βελιγράδιου-Νίσση, 111 χιλιομ. ἡ γραμμὴ Νίσση-Βράνκο, 4 χιλιομ. ἡ διακλάδωσις Βράνκο-Τουρικὰ σύνορα, 45 χιλιομ. ἡ γραμμὴ Μεγάλη Πλάνα-Σαμένδρια καὶ 30 χιλιομ. ἥδη ἐγκαινοδοθεῖσα. Μετὰ τὴν ἀπεπεράτωσιν τῆς γραμμῆς Πιρότ-Ζάριβαρ τὸ δίκτυον τῶν σερβικῶν σιδηρόδρομων ἔχει ἔκτασιν 524 χιλιομέτρων.

Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς γῆς. Ὁ ῥῶσος ὑποστράτηγος Ἀλέξανδρος Τίλλε, ὁ εὐπαιδευτός ἀξιωματικός, εἰς δὲν ὁφείλεται ἐμπερὶς μελέτη περὶ τῶν ποταμῶν τῆς Ῥωσίας, κατέστρωσεν ἤδη πίνακα περὶ τῶν μεγαλειτέρων ποταμῶν τῆς ὕψηλιου. Κατ' αὐτὸν 8 ποταμοὶ ἔχουσι μήκος πλέον τῶν 4500 χιλιομέτρων, καὶ δὴ ὁ Μισοισιπῆς ἐν Ἀμερικῇ 6760 χιλιομ., ὁ Νεῖλος 6470 χιλιομ., ὁ Τακίγκ 5038, ὁ τῶν Ἀμαζόνων 4929, ὁ Ἰανισσέ 4760, ὁ Ἀμούρ 4700, ὁ Κέγγος 4640 καὶ ὁ Μόκενος 4615 χιλιομ. Μόνον ὡς πρὸς τὸν Νεῖλον ὁ ῥῶσος ἐπιστῆμων δὲν συμφωνεῖ πρὸς γερμανὸν ἐπιστῆμονα, τὸν Κίλεν, ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ μήκος τοῦ Νείλου εἶναι ἀνώτερον τοῦ μήκους τοῦ Μισοισιπῆ.

Ἡ κατεύνασις τῶν κυμάτων διὰ τοῦ ἐλαίου. Πολλὰκις ἐγένετο μυσία ἐν τῷ τόπῳ περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐλαίου νὰ κατευθύνῃ ἐκ ἐτηγρωμένα κύματα. Ἀναγινώσκοντες ἤδη ἐν τῇ ἀγγλικῇ "Ναυτικῇ ἐφημερίδι" ἔλαβον τὸ

πλοῦτος Ἀρεῦ, ὅστις καταληφθεὶς ἐν τῇ Ἑσπέρῃ ὑπὸ σφοδρῆς τρικυμίας μετεχειρίσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ μέσον τοῦτο καὶ ἔσωσε τὸ κινδυνεύον πλοῖόν του. Ἡ τρικυμία εἶχε κατακαρμιάσει ἑλα τὰ ἱστία καὶ τὰ ἄλλα καταπληγμύρου τοῦ κατὰστρωμα τοῦ κόσμου, ἐν οἷς διδάσκαται ἡ γλῶσσα τοῦ αἰωνίου καλοῦ.

Ἡ σήραγξ τοῦ Σεμπλῶνος. Γνωστὸν εἶναι ὅτι τρεῖς εἶναι αἱ διαδοὶ τῶν Ἀλπεων, ἡ δὲ τοῦ Ἀγίου Γοθάρδου, ἡ διὰ τοῦ Κινχισοῦ ἔρως καὶ ἡ διὰ τοῦ Σεμπλῶνος. Τὰς δύο πρῶτας διόδους διατρέχει πρὸ ἑτῶν ἦδη ὁ σιδηρόδρομος· τὴν δὲ μελετᾶται ἐν Ἑλλάτι ὁ δὲ τοῦ Σεμπλῶνος σιδηρόδρομος. Ἡ ἐπὶ τούτῳ συστάσει ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε δύο σχέδια σήραγξος, ἢ ἡ μὲν ἔχει μήκος 20 χιλιομέτρων, ἡ δὲ 16. Οἱ ἐθιμένοι κλίνουσι πρὸς τὴν δευτέραν καὶ δὲκα τοῦ οικονομικότερου τῆς κατασκευῆς καὶ ἑκατὸς τῆς ἐν τῇ σήραγγῃ θερμοκρασίας. Ἡ ἀπάνη διὰ τὴν μεγαλειτέραν σήραγγα (τῶν 20 χιλιομ.) ὑπολογίζεται εἰς 70 ἑκατομ. φράγκων διὰ μίαν γραμμὴν καὶ εἰς 90 διὰ διπλῆν γραμμὴν. Ἡ διάρκεια διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μικροτέρας σήραγξος ὑπελογισθῆ εἰς 7 ἔτη. Ἐκ τῶν τριῶν διόδων τῶν Ἀλπεων ἡ διὰ τοῦ Σεμπλῶνος ἂν ἴται προτιμότερα καὶ διὰ τὴν εὐδότητα τῆς γραμμῆς καὶ διὰ τὴν οικονομίαν τοῦ χρέους διὰ καὶ οἱ μηχανικοὶ γνωμοδοτοῦσι νὰ κατασκευασθῇ ἀμέσως διπλῆ γραμμὴ, ὅπως κατ' ἔτος μετακομίζονται τοὐλάχιστον 1½ ἑκατομμύρια τόνων ἐμπορευμάτων. Περιμένεται ἤδη ἡ ἀπόφασις τῶν πέντε ἐνδιαφερομένων τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν.

Ἡ ηλεκτρικὴς φωτισμὸς (συστήματα Ἐδσῶνος) ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. — Ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τῆς Ἐταιρίας Ἑδσῶνος ἀναφέρει, ὅτι ἐν ταῖς Ἡνωμέναις τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείας ὑπάρχουσι σήμερον 400 χιλιάδες ηλεκτρικῶν λυχνιῶν, ὧν ἐκάστη ἔχει κατὰ μέσον ὄρον δύναμιν φωτιστικὴν 16 κερλιῶν. Διὰ τῶν λυχνιῶν τούτων ἡ ἡμερησία καταναλώσις τοῦ φωταερίου ἠλαττώθη κατὰ 8 ἑκατομμύριον καὶ 680 χιλιάδας κυβικῶν μέτρων. Κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἐκθέσεις, ἡ ἡμερησία παραγωγὴ φωταερίου τῶν ἐκτὸ ἐν Νέα Ἰόρκῃ Ἐταιρίων εἶναι ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ 20 χιλιάδων κυβικῶν μέτρων· ἐπομένως ὁ ηλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις ὑπερβαίνει ἤδη κατὰ 50% τὴν παραγωγὴν τῶν ἐταιριῶν τοῦ φωταερίου τῆς Νέας Ἰόρκης. Ἀπὸ τῆς 2. Ὀκτωβρίου 1885 μέχρι τῆς 2. Ὀκτωβρίου 1886 ἐγένετο ἡ ἐξῆς ἀνάπτυξις ἐν τῇ ηλεκτρικῇ φωτισμῷ· ἰδιωτικὸς φωτισμὸς 182 ἦτοι 86%· αἱ συστηθεῖσαι λυχνίαι 48,500 ἦτοι 36%· κεντρικὸν σταθμὸν 32, ἦτοι 52%. λυχνίαι ἐν ταῖς σταθμοῖς τούτοις 83,600 ἦτοι 126%. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι μαρτυροῦσι τὴν τεραστίαν διάδοσιν, ἣν ἔλαβον ὁ ηλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν Ἀμερικῇ· ταῦτα ἐβάλλει, καὶ δικαίως, εἰς ἀνησυχίαν τὰ ὑπερβολία τῶν διαφόρων ἐταιριῶν τοῦ φωταερίου καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ἐνθα ἐπίσης παρατηρεῖται κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτη τάσις πρὸς ἐγκαταστάσιν τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτισμοῦ.

Λίγημα 511.
Εἶμαι ποτὲ εὐχάριστον
Καὶ ἄλλοτε φριτωδές·
Ποτὲ μὲν εἶμαι φανερόν
Ποτὲ δ' αἰνιγματώδες.
Ὅρθως εἰπεῖν οὐδὲν εἰμί,
Πλὴν ἔχω σημασίαν,
Ἄν μ' ἐξετάσῃς, λῦτα μου,
Κατ' εἶδος, κατ' οἰσίαν.
Μεταμορφοῦμαι εὐκόλα
Καὶ ἐν στιγμῇ πολλάκις·
Ἄλλασμα φάσιν καὶ σκητῇ
Σχεδὸν ἑκατοντάκις.
Σὲ ρίπτω κἄποτε γρημαί
Χωρὶς νὰ εὐπεράτω·
Ἄν καὶ δὲν κέκτημαι φωνῆν
Δύναμιν νὰ φωνάσω.
Πρὸς βασιλεῖς καὶ πρὸς δοσκούς
Ταχὺς ὁ ποὺς μου ἔρπει,
Καὶ τὴν φωνὴν τῶν ἐραστῶν
Ἐφίξει μὲν τέρπει.
Διδάσκω τοὺς φιλομαθεῖς
Ὅς πάσσοφός τις μάγος,
Καί ποτε ὡς ζῶον πυρ,
Ἄλλοτε εἶμαι πάγος.
Ἄν ἄλλοτε πλὴν νὰ μὲ ἴδῃς
Πρέπει προτὸν νὰ κλεισῇς
Τοὺς ὀφθαλμούς σου· ἄλλως πως
Νὰ μ' ἴδῃς μὴν ἐλπίσῃς.

Λίγημα 512.
Οὐδὲν εἶμαι, πλὴν διδάσκω
Τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν·
Ἄν καὶ μαθῇ εἰμ' ἀραία
Καὶ τῆς δόξης κηθεμίαν·
Θὰ ἐξέλειπεν ἡ φήμη
Ἄν δὲν μ' εἶχε φιλικά τῆς·
Δὲ ἔμοῦ τρεπεῖ ἡ μνήμη
Εἰς τὰ κατορθώματά τῆς.
Τὴν ἀρχὴν μου ἐκτιμῶσι
Ὅλοι εἶλοι φανερά.
Τὸν Καίρην ἐγὼ δεσμεύω
Καὶ τὴν κόπῃ τὰ περᾶ.

Πρόβλημα 513.
(Ἰσπανικὸν ἄλμα.)
Χῆ πᾶς γῆ τα νὰ ἄν νει λῆ
τρά ι νὰ νὰ νὰ δι ον λου
τις ε ὡς μὴν μα αὐ μι φθά
δί μῆ σέ μῆ εἶ ταν ὁ ρι
δέν πρέ τι πράγ ἄ ε προ ὁ
κί δ προ πί Χῆ δ πῆ δ δέν
πει ἔιν α σῆ Χῆ φί μῆ ρον
τρί νῆ νὰ ρε νὰ μα τι νῆ

ΛΥΣΕΙΣ.
Λίγηματος 506.
Σά — τῶρος — Σάτωρος.
Λίγηματος 507.
Ἄρη — Ἦρα — Πῆρα — Χῆρα.
Λίγηματος 508.
Ὁ λόγος.
Πρόβληματος 509.
Τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλειοναί τιτίαι,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
Αἰολόγος.

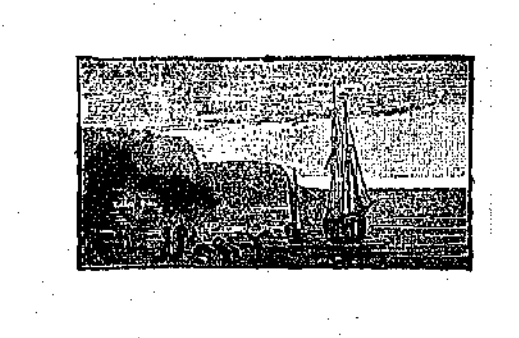
Πρόβληματος 510.
Θ Μ Π
Ε Β Γ
Ρ Γ Ρ
Ω Κ Ε Α Ν Ο Σ
Τ Ρ Π
Σ Ι Ω
Α Σ Ν

Ἐπιστολὴ. Τὰ 488, 489 καὶ 500 ἡ Κυρία Χαρίκλεια Α. Παυτοπούλου ἐν Πειραιεῖ· ἡ Κυρία Αἰκ. Μ. Μπαξεβανίδου ἐν Ταϊρανί· ὁ κ. Γ. Κασσαργιῆς ἐν Μαγασπερί· τὰ 498, 500 ἡ Κυρία Ἐπιγένεια Μ. Καραγεωργιάδου ἐν Λερισσῷ· ὁ κ. Γ. Ἀναγνωσταδῆς ἐν Τ. Μαγασπερί· τὰ 498 ὁ κ. Γ. Καραγεωργιάδης, δημοφιλὴς Ἀμαρσοῦ· τὰ 505 ὁ κ. Γεωργίος Στρέϊτ ἐν Λαυφί· καὶ τὸ 507 ἡ δεσποινὴ Ἐλένη Α. Ἀβραμίου ἐν Γαλατζί.

Κ. Γ. Α. ἐν Τ. Μαγασπερί. Αἱ λύσεις οὗς τῶν δύο αἰνιγμάτων ἦσαν λίαν ἐπιτυχεῖς· χάριτον δὲ ἐν διαφερέσει τοσοῦτον εἰς τὰ μικρὰ διανοητικὰ ταῦτα παίγνια. — κ. Ρ. Χ. ἐν Ἀρόδῳ. Ἐπιστολὴ ἡμῶν ἐλήφθη· τὰ φυλλάδια ἀποστέλλονται ὅταν κατὰ τὴν δόξαν διαβῶνται. — κ. Α. Κ. ἐν Κορυθαίω-σπιδε. Πρὸς παραγωγὴν 10 χιλιογράμμων φύλλων μίαν ἀπαιτοῦνται 5000 βόλια (τριανταφυλλία), κατὰ χροναί ἑκατοσὶν ἑτάφους 1800 μέτρων. Πρὸς συλλογὴν 1000 χιλιογράμμων ἰων βίον νὰ καλλιεργηθῶσι 5000 μέτρα γῆς, 3000 βόλια ἰσπανικῶν παραγοῦν 1000 χιλιογράμματα ὀνόμου. — κ. Ε. Α. ἐν Γαλατζί. Δελτίου ὑμῶν ἐλήφθη· αἱ λύσεις εἶναι ἐπιτυχεῖς. Τὸ λεύκωμα τῶν γραμμάτων μέρων τῆς Εὐρώπης ἐγένετο ἐπιτυχὲς διὰ τὸ λαγεῖον τοῦ Ἐσπεροῦ· ἐπομένως δὲν ἐπρίκειται πρὸς πώλησιν. — κ. Θ. Χ. ἐν Βαρυτινῷ. Ὁ δεξιμένος τόμος τοῦ Ἐσπεροῦ ἀποστέλλεται προσεχῶς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἄλης σειράς τῶν πέντε τόμων. — κ. Κ. Μ. ἐν Σπέρτῳ. Πηγάμη ἐλήφθη· τὰ φυλλάδια ἀποστέλλονται διὰ πρῶτον ταχυδρομίον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φροντίδα.

Κ. Γ. Α. ἐν Τ. Μαγασπερί. Αἱ λύσεις οὗς τῶν δύο αἰνιγμάτων ἦσαν λίαν ἐπιτυχεῖς· χάριτον δὲ ἐν διαφερέσει τοσοῦτον εἰς τὰ μικρὰ διανοητικὰ ταῦτα παίγνια. — κ. Ρ. Χ. ἐν Ἀρόδῳ. Ἐπιστολὴ ἡμῶν ἐλήφθη· τὰ φυλλάδια ἀποστέλλονται ὅταν κατὰ τὴν δόξαν διαβῶνται. — κ. Α. Κ. ἐν Κορυθαίω-σπιδε. Πρὸς παραγωγὴν 10 χιλιογράμμων φύλλων μίαν ἀπαιτοῦνται 5000 βόλια (τριανταφυλλία), κατὰ χροναί ἑκατοσὶν ἑτάφους 1800 μέτρων. Πρὸς συλλογὴν 1000 χιλιογράμμων ἰων βίον νὰ καλλιεργηθῶσι 5000 μέτρα γῆς, 3000 βόλια ἰσπανικῶν παραγοῦν 1000 χιλιογράμματα ὀνόμου. — κ. Ε. Α. ἐν Γαλατζί. Δελτίου ὑμῶν ἐλήφθη· αἱ λύσεις εἶναι ἐπιτυχεῖς. Τὸ λεύκωμα τῶν γραμμάτων μέρων τῆς Εὐρώπης ἐγένετο ἐπιτυχὲς διὰ τὸ λαγεῖον τοῦ Ἐσπεροῦ· ἐπομένως δὲν ἐπρίκειται πρὸς πώλησιν. — κ. Θ. Χ. ἐν Βαρυτινῷ. Ὁ δεξιμένος τόμος τοῦ Ἐσπεροῦ ἀποστέλλεται προσεχῶς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἄλης σειράς τῶν πέντε τόμων. — κ. Κ. Μ. ἐν Σπέρτῳ. Πηγάμη ἐλήφθη· τὰ φυλλάδια ἀποστέλλονται διὰ πρῶτον ταχυδρομίον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φροντίδα.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

Παρακαλούνται οι έπιστέλλοντες προς τον Έσπερον να πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρώς γεγραμμένα, τὰ όποία δημοσιευμένα ή μη δε, επιστρέφονται.

ΕΓΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ

ΙΔ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΙΕΙΣ ΤΑΣ Ζ' ΚΑΘΟΛΙΚΑΣ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΕΥΠΟ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

Άρχιεπισκόπου πρώην Πατρών, Διδασκάλου της Α. Τ. του έπιπέδου Διαβόλου του Έλληνικού
θρόνου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και επίτιμου Καθηγητού της Θεολογίας εν τῷ Αθηναιῶν
Πανεπιστημίῳ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Περιέχων τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, τῶν δύο πρὸς Κορινθίους
καὶ τῆς πρὸς Γαλάτας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

BROCKHAUS'

CONVERSATIONS-LEXIKON.

Εκδοσις Η΄. ἐπιτηξεμένη καὶ διὰ 400 εικόνων καὶ γεωγρα-
φικῶν χαρτῶν κεκοσμημένη.

Τὸ πλοῦσιον τοῦτο Λεξικόν, ἐν τεύχεσι 240 πρὸς φοίνικας 50
ἕκαστον, θέλει ἀποτελέσει 16 ὀγκώδεις τόμους, ὧν οἱ 11 ἔδημο-
σιεύθησαν ἤδη.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται

Ἄδειος μὲν μαρκῶν 7,50.

Δεδεμένος διὰ λινοῦ μ. 9.

Ἡμιδεξιμάτινος μ. 9,50.

Ἐπὶ ἔξαιρετικοῦ χαρτου καὶ πλουσίως δεδεμένος μ. 15.

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ

ἐκφωνηθέντων ὑπὸ ἱεραρχῶν καὶ ἱεροκλήρικων τῆς ὀρθοδόξου
ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ ΑΩΞΑ'.— ΑΩΠΣΥ'.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

ὑπὸ

Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΟΣ.

Τόμ. Α'.—Δ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 1886.

Σημ. Ἡ Συλλογὴ διακρίνεται εἰς τέσσαρα τεύχη ἢ τόμους ἐκ φύλλων τυπο-
γραφικῶν 12. Τὸ τελευταῖον τεύχος περιέχει καὶ χειρομῶτατον λεπτομερῆ Πίνακα τῶν
περιεχομένων λόγων, ἀρτημέλων κατ' εἶδος πρὸς εὐκολίαν τῆς εὑρέσεως τῶν ζητου-
μένων. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται ἀργυρῶν γραμμῶν ἑξῆς, καταβλητέων ἅμα τῇ παραλαβῇ.

ΝΟΘΕΥΣΕΙΣ

ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

ΚΑΙ

ΕΞΕΛΕΓΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

οὐκ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Καθηγητοῦ τῆς γρημίας.

ΑΘΗΝΗΣΙ

1887.

Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ
ἐν Λειψίῳ (Elster-Strasse No. 41)
ἔδρηνται τὰ ἑξῆς βιβλία

Ἐσπερου τόμοι Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'.
χρυσόδετοι. Ἐκαστος τόμος τι-
μᾶται φράγκων 50.

Longfellow. Τὸ ἴσραμ τοῦ Χιαβῆ,
ἔμμετρος μετάφρασις. Χρυσό-
δετον μὲ εἰκόνας φρ. 6.

Ἄγγλης Σαίθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς
Ἑλλάδος, μετάφρ. Ἰ. Π. Δεδεμ.
μὲ εἰκόν. φρ. 7.

Μαχαρὴ Παλαιολόγος. Διήγημα ἐκ
τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ὑπὸ
Ἰ. Π. Δεδεμ. φρ. 2 1/2.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΤΣΤΡΟ-ΟΥΤΤΡΙΚΟΤ ΛΟΥΤΑ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγας
Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖθ, Ἄβεν, Βορδάης,
Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπώρης τῆ α'. ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰς
4 μ. μ.

Εἰς Κολκοῦτον διὰ Πόρτο-Σαῖθ, Σουίτ, Ἄβεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανου-
αρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀπριλίου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου,
15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.
Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βορδάης τὰ ἀτρέπλοια θέλουσι διανοεῖ 10 μίλια
τῆν ὥραν, μετὰ δὲ Βορδάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκαστὴν Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ
Κερκίρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖθ καὶ τὴν Συρίαν).

Πλειστοφάνης πληροφορίας εἶδει ἢ ἐν Τεργέστῃ Διαβόλου καὶ ἐν Γενικῶν
Πρακτικῶν τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λεῦθ ἐν Βιέννῃ (Bohnenkaeufer-Platz Nr. 6).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκαστὴν Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα
μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιοῦμιου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ
Ἀγκῶνος κτλ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐκ Βρεντησίου τὴν Πέμπτην
ἑκάστην ἑβδομάδος τὸ μεσονύκτιον διὰ Κέρκυραν, Πάτρας, Κόρινθον,
Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκ Κο-
ρίνθου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου ἑκάστην Δευτέραν, τὴν μεσημέριαν διὰ
Πάτρας, Κέρκυραν εἰς Βρεντησίον.

Τὴν Τετάρτην (ἑκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 6 μ. μ.
εἰς Φιοῦμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμια, Πειραιᾶ, Θεσσαλονικίαν,
Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μετ' ἐπιβίτην εἰς Κέρκυραν
καὶ Πειραιᾶ εἰτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν
καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑβξεινοῦ Πόντου (τῆς μέρους ἑ-
λάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου
εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κα-
τάνης, Συρακουσῶν καὶ Μεσίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιοῦμιον
καὶ ἐκ Φιοῦμιου).

Εἰς ΔΑΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκάστην ἑβδο-
μάδος.

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης· Δρ. Γ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 41.

Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΛΙΝΟΥ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ.